

In memoriam - Željko Puratić

Još dok su nam u ušima odjekivali tutnjevi topovskih baterija s Kupe, a sjećanja na skloništa i zavijanje sirena još dio naših nemirnih snova, srpska se agresija s hrvatskih prostora prelila u Bosnu i Hercegovinu da u njoj napravi nastrašnija zvjerstva koja su u osvit trećeg milenija zaprepastila svijet. I dok su mnogi od nas doznavali za studbine svojih, dok su strepili i bdjeli, dopro je do nas glas da je snajperski metak upućen na opkoljeno Sarajevo okončao život jednom od naših najvjernijih prijatelja, profesoru Željku Puratiću.

Na pragu njegove kuće, u hladnoći i gladi, završio je tako jedan plodan put istraživača, prevoditelja, latinista, profesora sarajevskog Filozofskog fakulteta, čovjeka koji je sav svoj znanstveni i stručni rad pretvorio u strastveno putovanje kroz nepoznate dokumente i rukopise, kroz davno zaboravljene tekstove hrvatskih latinista, kroz baštinu koja stalno traži svoje nove otkrivačelje.

U našem je časopisu prof. dr. Željko Puratić surađivao gotovo od sama početka, sustavno objavljujući svoja otkrića: rukopisnu ostavštinu hrvatskih latinista, poglavito onih iz Dubrovnika. Petnaestak njegovih tekstova približili su tako širem čitateljstvu jedan zaboravljen djelić hrvatske kulturne baštine.

No nije se, dakako, javljao samo u našem časopisu. Kad se u njemu javio daleke 1974. godine, već su mu svoje stranice otvorili i drugi časopisi: Dubrovnik, Dubrovački horizonti, Marulić, Zadarska revija, pa godišnjaci filozofskih fakulteta u Sarajevu i Zadru, te napokon, tada jedini klasičnofilološki časopis Živa antika. U tim je časopisima, jednako kao i u Latina et Graeca, objavljivao stručne i znanstvene priloge, opširno ekscerpirao rukopise, prikazivao djelovanje i biografije poznih dubrovačkih pisaca koji su se služili latinskim.

Opsežnijim se tekstom javio i u biblioteci Radovi našega časopisa objavivši svoj rad o Đuri Feriću, svom omiljenom autoru, o kojem je, nakon prvih uvida starijih istraživača, dao prvu opširnu i sveobuhvatnu studiju.

O svom je trošku tiskao i knjižicu Iz latiniteta Hrvata u Bosni u kojoj je prenio veće izvode iz latinski pisane književne baštine Hrvata u Bosni, napose iz one franjevačke.

Pisao je i istraživao mnogo, radio s nevjerojatnim elanom, ponajčešće bez potpore, na vlastiti trošak, ali ga to nije sputavalo da neprekidno traži dalje.

Rat ga je odvojio od njegovog Dubrovnika u kojem je nalazio svoje nadahnuće, odijelio od biblioteka i arhiva i u samoj Bosni, rat ga je gurnuo u sarajevski pakao i u njemu je izgubio život.

A mi smo izgubili prijatelja i suradnika, kakvih, na žalost, nema mnogo.